

Kampkrant zaterdag 23 Juli

Na weken van voorbereiding was het dan eindelijk zover:
De gidsen konden beginnen aan hun reis om de wereld.

Alle bagage was op vrijdagavond al naar Horn gebracht. Deze exercitie was door Team Heytse volledig uitbesteed aan een niet nader te noemen konijn. Bunny had op haar beurt haar moeder ingeschakeld voor het besturen van de vrachtwagen en het slepen van de grote massa tassen...

Zaterdagochtend om acht uur werd iedereen met fiets verwacht op HK. Gelukkig was iedereen fijn op tijd. Dit was mede te danken aan het feit dat aan sommige familieleden bij voorbaat al een aangepaste vertrektijd was doorgegeven. Als ze denken dat ze om 8 uur in Horn moeten zijn is half 9 zeker haalbaar leek de strategie!

Nadat op zeer indrukwekkende wijze afscheid genomen was van familieleden en knuffels kon aan de barre tocht naar Heeze worden begonnen. Gelukkig waren de weergoden ons goed gezind en hadden we "lekker fietsweer": beetje zon, beetje wind, geen regen en geen zinderende hitte.

De fietstocht verliep tot lichte verbazing van reisleiders Cécile en Han zeer voorspoedig. Het tempo zat er lekker in, en binnen afzienbare tijd werd de eerste pauzeplek bij Kelpen bereikt. Uiteraard werden hier direct de voorraden snoep aangebroken... Ook de verdere pauze/snoep-stops werden snel bereikt en om niet al te vroeg op de eindbestemming aan te komen werd besloten hier dan maar wat langer te blijven zitten. Tot ieders vreugde werden we behouden van valpartijen en mankementen aan fietsen.

Zo kwamen de gidsen net na de middag aan bij Scouting labelterrein "Achter 't Heezerenbosch". Hier was Sien inmiddels ook aangekomen met volgauto en waren Maarten en titanen Herm en Juup al begonnen met het inrichten van het kampterrein.

Nadat de gidsen even op adem waren gekomen en hadden genoten van een sobere lunch moesten de handen uit de mouwen worden gestoken. Alle bagage moest uit de diverse auto's worden gehaald en naar ons kampterrein worden gesleept.

Met alle materialen aanwezig op het kampterrein was het tijd om te gaan bouwen. Eerst kon begonnen worden met het opzetten van de tenten wat uiterst voorspoedig werd aangepakt. Nadat iedereen zijn slaapplek op orde had gemaakt was het tijd om de keukens te pionieren. Dit bleek toch een wat moeilijker opgave te zijn. Gelukkig schoten Herm en Juup te hulp met het nodige advies en hand-en-span diensten. Zo hadden beide rondes aan het einde van de middag een bruikbaar kampement waarvan er één zelfs voorzien was van een schommel.

Voor 's avonds stond er een heerlijke maaltijd met soep en broodjes knakworst op het menu. De bereiding hiervan was voor de gidsen een koud kunstje. Het leek iedereen goed te smaken en ook het assortiment sauzen vond gretig aftrek.

Na de afwas werd door Maarten een rondleiding langs de andere kampterreinen gegeven. Zo hadden de gidsen de kans zich te oriënteren in het gebied en even bij de burens te gluren. De rest van de avond werd gevuld met wat klein pionierwerk en een beetje chillen op het terrein.

Zo zat de eerste dag er op en kon iedereen met gepoetste tanden zijn slaapzak in. Of het een rustige nacht zal worden is op dit tijdstip nog niet bekend...

Wist je dat.....

- Je bergop moet fietsen voor je bergaf kunt...
- Je fiets veel meer slingert als je op het stuur gaat liggen...
- Een Hudo enger klinkt dan hij is...
- Deze wel veel bekijks trekt...
- Het eigenlijk gewoon Houd Uw Darmen Open betekent...
- Franse mosterd uit Frankrijk komt...
- Konijnen ook een tandenborstel nodig hebben...
- Ze wel de voorkeur geven aan een kindermodel...
- Nadine een volleert kikkervanger is...
- Tadadadadadah tadadadadadah batman... batman...
- Je lucifers niet bij kunt vragen als ze op zijn...
- Dit bij WC rollen wel kan...
- Wassen misschien toch wel vanzelfsprekend is...
- De oudste ronde zelf om een lampje kwam vragen zodat ze hiermee konden beginnen...
- De HUDO plaats biedt aan zeker 3 personen...
- Nog niemand dit echt geprobeerd heeft...
- Cécile aan de beurt is om bier te halen...

Kampkrant zondag 24 Juli

In de editie van gisteren vroeg deze verslaggever zich af of het een rustige nacht zou worden... tot veler verbazing bleek het een zeer rustige nacht te zijn. Veel gidsen sliepen al tijdens het schrijven van de krant en de algehele rust op het kampement was prima. De geleverde arbeid bleek de gidsen toch meer te hebben vermoeid dan op het eerste gezicht duidelijk was.

Goed uitgeslapen waren de gidsen al wakker voordat de leiding ze kwam wekken. Niet iedereen had begrepen dat het de bedoeling was dat ze dan in de tent bleven maar daar werden ze door Sien vriendelijk op gewezen.

Na een voedzaam ontbijt was het tijd voor de opening. Daarbij kregen de gidsen de te winnen totem te zien, dit jaar met 6 losse vlaggen van de landen die bezocht worden. De totem werd de eerste dag uitgereikt aan "de rare vogels" en kon direct meegenomen worden naar het rondekamp.

Vervolgens konden de gidsen verder gaan met opbouwen van hun kampement. Er was al veel werk verzet maar er was zeker nog ruimte voor verbetering. Er werden omheiningen en waslijnen aangelegd, schommels verbeterd en her een der een aanpassing aan een keuken gerealiseerd. Onder het motto "het oog wil ook wat" hebben de gidsen met verschillende kleuren garen versieringen aangebracht in en rond hun kamp. Ook werden enkele gidsen zelf uitgebreid versiert.

Met het kampterrein op orde was het tijd om van de Franse sfeer te gaan genieten. Per fiets vertrokken de gidsen naar Heeze. Daar werd op een grasveld een mooie plek gevonden om te picknicken. Onder het genot van een wijntje (appel- en sinaasappelsap) werden in de zon stokbroden met brie en kruidenboter verorbert.

Aansluitend kon op dezelfde idyllische plek door elke gids een vlag worden geschilderd. Deze kan niet alleen worden gebruikt om het kamp verder op te leuken maar is tevens een mooie herinnering. Door Maarten, Cécile en Sien werd de gelegenheid gegrepen om zich van hun creatieve kant te laten zien, ook zij maakten een mooie vlag voor in het stafkamp.

Toen ook deze klus weer was geklaard werd het tijd voor enige verkoeling. Gelukkig konden Vero en Han hierin hulp bieden door snel ergens wat ijsjes te gaan scoren.

Uiteraard moeten de gidsen ook weleens hun hersens laten kraken. Dat kon 's middags bij het landenspel. Bij silhouetten van landen moesten de namen worden gezocht. In eerste instantie leek dit de rare vogels goed af te gaan, ze hadden er 15 van de 20 goed. Daarna waren echter de beren aan de beurt en zij bleken een expert te hebben meegebracht. Eén van de landen herkende Baukje niet direct, de andere 19 echter leverden geen enkele twijfel op. Zo hadden de beren in onafzienbare tijd alle laden gevonden!

Voor 's avonds stond de Franse keuken op het menu: aardappelen met vlees en sperzieboontjes. Na wat kleine aanwijzingen konden de gidsen weer genieten van een heerlijke maaltijd en een toetje.

Na de afwas stond er nog een mooi spel op het programma: leven bingo. Al rennend werden uit alle hoeken van het kamp de meest vreemde voorwerpen naar voren gehaald. Een bepaalde fles zonnebrandcrème is na het spel op een voor de eigenaresse onbekende plek terecht gekomen. Het is echter de vraag of ze dit zelf al door heeft...

Wist je dat.....

- Nananananana - nananananana fledermausman... fledermausman...
- Bunny inmiddels weer wel een tandenborstel heeft...
- Deze wegens “knagen” mogelijk snel weer vervangen moet worden...
- Het best moeilijk is om een wip in balans te brengen...
- Aardappelen sneller gaar zijn als je ze in kleinere stukjes snijd...
- Het niet uitmaakt of je dit met 2, 3 of 4 gidsen probeert...
- Rafke in het bezit was van zonnebrandcrème...
- Ze dat nu niet meer is...
- Ze waarschijnlijk ook niet weet waar deze is...
- Baukje daar niets mee te maken heeft... gniffel gniffel...
- Rafke wel een unicorn bij zich heeft terwijl dat verboden is...
- De staf nog moet besluiten hoeveel strafpunten dit oplevert...
- Eva van Chinese afkomst is...
- Haar spiegel prima zou passen in een chinees restaurant...
- Robin een prima maaltijd op tafel heeft getoverd...
- Als je Spanje een kwartslag draait het net een Alpaca is...
- We bij scouting best opvallende rode shirts hebben...
- Je dus gelijk ziet of iedereen dit aan heeft of niet...
- Dat voor Esmee niet geldt...
- Nadine een hele kleurrijke kant heeft...
- Benthe een donkere kant blijkt te hebben...
- Sien vorig jaar soms geplaagd werd door de andere leiding...
- Ze nu heel blij is dat Cécile er bij is...
- Dat niet altijd wederzijds is...
- Juliëtte zelfs in het donker de bel kan vinden...
- Er op diverse vlaggen handen terecht zijn gekomen...
- Stafleden geen vlaggen zijn...
- Cécile aan de beurt is om bier te halen...

Kampkrant maandag 25 Juli

De eerste doordeweekse kampdag leidde de gidsen naar The United States. Aangezien Amerika mede bekend staat om zijn eetgewoonten en snacks moet er natuurlijk in stijl worden gegeten. Dat hebben de gidsen dan ook gedaan, de hele dag...

De dag begon met een overheerlijk ontbijt: versgebakken Amerikaanse pancakes. Natuurlijk kost het nogal wat werk om hiervoor beslag te maken: Er moeten eieren worden gesplitst, hoeveelheden worden afgemeten en vooral heel veel worden geklopt... Daar kwamen de gidsen echter goed mee weg: aangezien de gidsen klein en schattig zijn en de staf hééééél lief, was het zware werk al voor ze gedaan. De pancakes hoefden dus alleen nog maar worden gebakken en worden ingesmeerd met een beleg naar keuze. Wat een luxe!

Nadat de afwas gedaan was en de keukens weer op orde waren, stond er een spel op het programma. En niet zomaar een spel: ranjapong! Het spel is eigenlijk heel simpel, het is de bedoeling één dopje in een bekertje ranja te gooien. Lukt dat, dan moet de tegenstander het bekertje leegdrinken. Na een hele competitie bleven er in de finale 2 gidsen over: Nadine en Baukje. Helaas voor Nadine bleek ook bij dit spel weer dat Baukje over uitzonderlijke talenten beschikt.

Voor het middagprogramma moest het kampterrein worden verlaten. Onder de bezielende begeleiding van Maarten en Cécile vertrokken de gidsen naar Eindhoven. Daar werden de fietsen geparkeerd alvorens er op de Markt kon worden geluncht. Een groot deel van de middag was ingeruimd voor een van de jaarlijkse highlights: het ruilspel. Gewapend met een luciferdoosje gingen de gidsen op pad om al ruilend met het gaafste item terug te komen. Na een uurtje druk ruilen moest er eerst weer even een Amerikaans snackje gegeten worden. De hiervoor aangerukte donuts werden dan ook gretig verorberd. Na deze culinaire pauze kon iedereen nog even verder ruilen.

Na het ruilspel (en voor sommige nog een icekoffie) was het tijd om weer op de fiets te stappen en, weer onder de bezielende begeleiding van Maarten en Cécile, naar Geldrop te fietsen. Hier mocht elke ronde (een ook de leiding) zijn eigen avondmaaltijd bij elkaar shoppen in de plaatselijke supermarkt. Het moest natuurlijk wel in thema blijven, dus iedereen had zijn eigen versie van een fatsoenlijk broodje (verse) hamburger, een heerlijke salade en een voorafje of nagerecht, of allebei. Nadat alle noodzakelijke spullen gekocht waren werden ook de persoonlijke beurzen getrokken en de voorraad snoep en fris aangevuld. Dit ging weer in zo'n grote hoeveelheden, dat wij vrezden voor buikpijn één van de komende dagen

Toen iedereen ook hierin geslaagd was, werd er super-snel naar huis gefietst, zodat de heerlijke maaltijden ook op tafel kwam. Een héééle tijd later was het vijf uurtje van zeven uur, het koken, het eten, het afwassen en opruimen eindelijk voorbij.

Er was nog tijd voor een potje Expressling en de wazige combinaties van personen die acties uitvoeren werden fanatiek getekend, uitgebeeld, omschreven en geraden. Dit ging zo enthousiast dat sommige gidsen nu wel keelpijn moeten hebben. Er werd een nieuwe deksel-lepel regel ingevoerd en nu ging het er iets rustiger aan toe.

Al met al was het een zeer vreetzame dag...

Wist je dat.....

- Baukje misschien wel een geraffineerd meesterbrein is?
- Mango-bananen smoothies glad zijn?
- Een aantal mensen hier op het kampterrein opvallende vrienden hebben?
- Dit toch wel markante figuren als ghotics en zwervers zijn?
- Wij op kamp de koelkast kapot hadden?
- Han en Vero dit alweer opgelost hebben door een nieuwe te halen?
- Sien moeite heeft met boomstronkjes.
- Jenna en Esmee hun telefoon missen op kamp...
- Dit bij Esmee wel heel erg is...
- Ze daarom haar broekzak heeft opgevuld zodat ze het gevoel heeft dat hij er toch in zit....
- Rafke en Evaaaaah om 23.50 uur komen vertellen dat ze echt wel aardig zijn?
- Wij dit ook echt vinden als ze slapen.
- Gidsen echt wel eens naar de HUDO moeten gaan poepen...
- Wist je dat de wist je datjes vandaag karig zijn
- Cécile aan de beurt is om bier te halen...

Kampkrant dinsdag 26 Juli

De reis om de wereld had vandaag een bijzondere bestemming, het was tijd om Australië te bezoeken. Bekend om zijn natuurschoon en mooie vergezichten, ideaal voor de backpackers onder ons. Het was namelijk niet zomaar een dag op zomerkamp, het was de alom beruchte dinsdag. Voor een enkeling een mooie kans om te shinen maar gevreesd door iedereen: DE HIKE.

's Morgens begonnen de gidsen met een stevig ontbijt, er moet natuurlijk goed gegeten worden op de zwaarste dag van het jaar.

Net na 10 uur was het voor de beren tijd om te beginnen met hun beproeving, niet veel later gevolgd door de rare vogels. Op het programma stond een tocht van maar liefst 17 kilometer, beschreven in een diversiteit aan tochttechnieken. Situatieschetsen werden bekeken, kompasrichtingen geschoten en locaties op foto's moesten worden uitgezocht.

Vanzelfsprekend moesten er onderweg enkele opdrachten worden uitgevoerd. Uit een moeras moest een deel van de route worden gevist, krachten werden gemeten tegen een elastiek en aan het einde kregen de gidsen een complexe 3D puzzel voor de kiezen. Uiteraard waren de gidsen niet te temmen en werden alle opdrachten even voortvarend aangepakt.

Ook het volgen van de route ging de gidsen zeer goed af. Al dat oefenen op de troepavonden werpt toch zijn vruchten af. Post na post werd door de dames vol goede moed aangedaan en aan het einde van de middag stond iedereen vrolijk maar enigszins vermoeid weer op het kamperrein.

Na de inmiddels vanzelfsprekende bezoeken aan de HUDO was het voor de gidsen tijd om een uurtje te gaan chillen en bij te komen van alle inspanning. Vervolgens was het tijd om te gaan genieten van een BBQ. Terwijl de staf diverse heerlijke stukken vlees bereidde maakten de gidsen er een gezellig avond van. Ook de door Nadine meegebrachte marshmallows gingen er goed in.

Als afsluiting van de dag kon nog een paar potjes weerwolven worden gespeeld. Hierbij was het enthousiasme van de gidsen wederom ontembaar.

Na alle geleverde inspanning was het tegen 10 uur tijd om voor de afwisseling eens een beetje op tijd naar bed te gaan. Omdat elke ronde natuurlijk graag de totem in bezit heeft met de ouderavond had de staf er geen enkele moeite mee de gidsen te motiveren naar bed te gaan.

Uiteraard werden er nog pogingen ondernomen om de staf om te kopen ten einde een betere beoordeling te krijgen. Helaas bleken stafleden de waarde van snoepgoed toch heel anders in te schatten dan Rafke zelf.

Wist je dat.....

- Koffie voor sommige gidsen best goed is...
- Konijnen minder watervrees hebben dan je verwacht...
- Cécile allerlei verborgen talenten heeft...
- Je aan al deze talenten volgens haarzelf niks hebt...
- Benthe de hike heeft gelopen op 1 sok...
- Ze deze welke bij elke post om een andere voet deed...
- Rafke vreemde dingen kan met haar tenen...
- De moeder van Sien lekkere vlaai kan maken.,
- Jenna toch liever de appelvlaai van vorig jaar had...
- Echte vriendschap is: een scheermesje delen...
- Dit geen goede invloed heeft op je beoordeling voor hygiëne...
- Samen een wasbak delen misschien ook een indicatie is van echte vriendschap...
- Hiervoor hetzelfde geldt wat beoordeling betreft...
- De stoeltjes van de leiding zeer geliefd zijn bij de gidsen...
- Baukje een stoeltje niet meer los laat als ze het te pakken heeft...
- Zelfs niet met lopen...
- Nadine vreemde dansjes en sprongen doet...
- De reden hiervoor bij de redactie bekend is...
- Eva en Jenna bij het avondprogramma alleen lichamelijk aanwezig waren...
- Er bij de BBQ een overheerlijke fruitsalade stond...
- De gidsen hier uitgebreid van gegeten hebben...
- De routebeschrijving van de hike volgens de gidsen makkelijk was...
- Het de verkenners toch is gelukt om fout te lopen...
- Sinterklaas ook op kamp komt...
- Hij zelf maar 1 snoepje mee heeft hoeven brengen...
- Cécile aan de beurt is om bier te halen...

Kampkrant woensdag 27 Juli

Woensdag... wasdag! Op de woensdag van het zomerkamp wordt door de gidsen de week doormidden gehakt. Voor de woensdagavond staat de ouderavond op het programma en dan moet alles en iedereen natuurlijk een beetje toonbaar zijn. De dag is dus uitermate geschikt om zowel de tent als de gidsen weer eens schoon te maken.

De dag begon zoals altijd met een heerlijk voedzaam ontbijt, voor vandaag stond een eenvoudige broodmaaltijd op het menu. Daarna kon gelijk begonnen worden met de afwas en schoonmaken van de keuken.

Ondertussen had de staf en paar gigantische zeilen voor de tenten neergelegd. Het liefst gebruikt de staf hier een normaal formaat zeil voor. Aangezien de gidsen echter weer enorme hoeveelheden spullen en voornamelijk sjuuk mee hadden gebracht was dat geen optie...

Vervolgens konden de gidsen alle bagage uit de tent halen en op het gigantische zeil leggen zodat de tent kon worden uitgeveegd en opnieuw kon worden ingericht.

Toen het kampterrein weer op orde was gebracht was het tijd om te vertrekken naar het zwembad in Eindhoven. Omdat de staf nog steeds héééél lief was en de gidsen nog steeds heel klein en schattig bracht de leiding de gidsen met de auto naar het zwembad.

Het was duidelijk te merken dat de gidsen de afgelopen dagen hun best hadden gedaan met wassen. Bij het betreden van het zwembad werd het water maar in zeer beperkte mate bruinsig...

Uiteraard waren ook de verkenners aanwezig in het zwembad dus konden er over en weer nog een aantal sop-pogingen worden uitgevoerd. Gelukkig was er in het zwembad ook een frituur aanwezig, die arme gidsen lijden immers al genoeg honger op zo'n week kamp. Als klap op de vuurpijl trakteerde Imme nog op ijsjes, Imme is immers aanstaande zondag jarig!

Na een paar uurtjes weken, vreten, glijden en chillen was het tijd om te vertrekken. Eerst konden de gidsen zich uitgebreid (en Sien nog veel uitgebreider) douchen om daarna terug te gaan naar het kampterrein.

Omdat voor vandaag Azië op ons reisplan stond moest er natuurlijk in thema worden gegeten. Tot grote vreugde van Imme, merkbaar aan het vele gezeur de afgelopen dagen, stond er BAMI op het menu. Uiteraard waren er echte eetstokjes aanwezig om geheel in stijl te eten. Als afsluiter van de maaltijd waren er zelfs nog gelukskoekjes.

Rond 7 uur kwamen de eerste ouders het kampterrein op en was het tijd om even bij te praten / niks tegen je ouders te zeggen omdat ze je telefoon mee hebben gebracht. Als culinaire opluistering werden er door de leiding satéstokjes met gebakken uitjes en sambal gemaakt die door de dienstronde konden worden uitgedeeld.

Net na half 9 werd de ouderavond afgesloten en konden de aanwezige ouders weer aan de terugreis beginnen. De gidsen werden door Juliëtte getraakteerd op versgebakken wafels die haar moeder had meegebracht en er werd nog een leuk chinees ballenspel gedaan waarna het tijd was om te gaan wassen en de tent in te duiken.

Wist je dat.....

- De rare vogels iets hebben gevonden dat Cécile wel kan...
- Dit "kieke wiej eine debiel" is...
- Esmee een leeg chinees koekje had...
- Dat volgens de rest van de rare vogels betekent dat ze een lege ziel heeft...
- Jenna het zwembad gebruikt om bij te slapen...
- De instructeur uitleg kan geven met z'n ogen dicht...
- Sien vreemde rupsen aantrekt...
- De koffie op de ouderavond misschien te sterk was...
- Of waren de lichamen te zwak?
- Je een schatkist ijsje schijnbaar met een kartonnetje kunt eten...
- Wij veel verkenner ouders op bezoek hebben gehad...
- Dit niet kwam omdat het zo gezellig was...
- Maarten aan Vero de ballerina heeft geleerd...
- Dit de nodige blessures heeft opgeleverd...
- De gidsen in het zwembad 3 hoog kunnen stapelen...
- Dit een goed team en wat oefening vergt...
-
- Cécile aan de beurt is om bier te halen...

Kampkrant donderdag 28 Juli

Vanmorgen was het duidelijk te merken dat de kampweek al aardig gevorderd is. Als de staf naar de rondkampen gaat om de gidsen te wekken zijn steeds minder dames al wakker... Het was dan ook een wat langzame start en het leek erop dat loomheid heerst.

Toen het uiteindelijk iedereen gelukt was uit de tent te komen was het zoals elke ochtend de bedoeling dat de gidsen zich gingen wassen. Dat is helaas bij lange na niet iedereen gelukt wat uiteraard zijn gevolgen heeft voor de totembeoordeling.

Vandaag leidde de reis om de wereld de gidsen naar Afrika en dat betekent natuurlijk dat het er primitief aan toe ging. Na het ontbijt konden de gidsen gelijk beginnen met het pionieren van 2 stevige tafels, ééntje per ronde.

De tafels waren bedoelt voor het maken van tafelvuren waar de rest van de dag maaltijden en snacks op konden worden bereid. Op de tafel van de beren werd gelijk al een vuurtje gestookt voor het bereiden van de lunch. Op het menu stonden diverse speciale versnaperingen. Als eerste werden er broodjes gebakken aan bamboestokken. Daarna toverde de staf een heerlijke fruitsalade op tafel, de gidsen moeten op kamp natuurlijk ook de nodige vitamientjes binnen krijgen. Vervolgens kon er op een aparte manier een omelet worden gemaakt. Alle ingrediënten gingen hierbij in een plastic zakje dat in kokend water kon worden opgewarmd. Als afsluiter werd er een kleine snack gebakken: een kaasblokje omwikkelt met bacon. Mmmmmh....

Na deze rustige culinaire sessie was het tijd voor wat beweging. De gidsen vertrokken te voet naar de zandberg bij het kampterrein. Daar werden eerst 2 potjes nummerrace gespeeld, gewonnen door Baukje en Esmee. Ook werd er nog een potje 15 tellen in de rimboe gedaan. Omdat er natuurlijk een boel hout nodig is met een dagje primitief koken gingen de gidsen daarna hout sprokkelen in het bos, waarbij ze op zeer korte tijd 2 kruiwagens takken verzamelden.

Terug op het kampterrein was het tijd om voorbereidingen te treffen voor het avondeten. Eerst moesten beide tafelvuren worden aangestoken. Dat ging op een bijzondere manier, met een echte firesteel. Toen dat gebeurt was moest er een lekkere salade worden gemaakt bij voor bij het hoofdgerecht: pitabroodjes met beenham. Terwijl het vuur flink werd opgestookt konden de gidsen plakjes van een beenham snijden zodat deze met de broodjes konden worden afgebakken op het vuur. Voor diegene die zijn buikje daarmee nog niet helemaal vol had werden er nog tosti's gebakken.

Omdat tijdens het koken natuurlijk niet iedereen altijd iets te doen heeft was er tussendoor nog een leuke activiteit. Met een dartbord als doel werd er een wedstrijdje blaaspijp schieten gedaan waarbij Esmee als winnaar uit de bus kwam.

Na de afwas hebben de gidsen nog gezellig aan het vuur gezeten terwijl de staf heerlijke verse popcorn maakte. Voordat het bedtijd was kon nog een potje weerwolven worden gespeeld waarna het echt tijd was om ook deze dag weer af te sluiten.

Zo hebben de gidsen nog 1 spannend dagje voor de boeg waarna het helaas al weer tijd is om het kamp af te breken en huiswaarts te keren!

Wist je dat..... door de rare vogels:

- BAMI lekker is.
- Cécile blijkbaar toch niks kan.
- Hamburgerchips lekker is
- Benzine beter fikt dan olie
- Han meent dat hij kan vuurspuwen
- Wij dit niet met zekerheid kunnen bevestigen
- Nadine totaal geen schaamte heeft
- Bunny niks kan en een mongool is
- Han een goede natuur-scheikunde leraar is.
- Een wereld zonder “u’s” best grappig is
- Baukje dan bakje zou heten
- Wij dan scots zijn
- Nadine goed een wolf na kan doen
- Konijnen niet met laptops om kunnen gaan
- Cecile denkt dat ze een schaap is.
- Esmee heel goed van een zandberg af kan glijden
- Rafke nog steeds bang is voor kontrollen
- EVAAAHH het niet leuk vind om de hele tijd EVAAAHH genoemd te worden
- EVAAAHH nu heel veel pech heeft
- Han vindt dat deet niet lekker is
- EVAAAHH daar ook al achter is gekomen
- Rafke als enige de kampkrant leest
- De rare vogels wel heel raar zijn
- De rare vogels zin hebben in chips
- Esmee nu chips gaat halen
- Rafke na 7 jaar nog steeds niet EVAAAHH’S sarcasme snapt
- Juliëtte goed kan zingen
- Esmee het record heeft verbroken met blaaspijpen
- Bunny nu moe is
- Rafke geen Nederlands kan
- Muggenkaarsen lekker ruiken
- Bunny en rafke goed brooddeeg kunnen maken
- EVAAHH haar mond moet houden
- Kindertandenborstels van slechte kwaliteit zijn
- Maarten op een aardappel en een chipmunk in een lijkt
- Bunny dit heel grappig vind
- De rare vogels een mestkever hebben gevangen
- Ze die Ludwig hebben genoemd
- Ludwig kan vliegen
- Esmee en bunny te veel vrienden hebben gemaakt om te kunnen bijhouden
- Bunny kan geen water halen

- Bunny wel in bomen kan klimmen
- Het minpunt van de unicorn niet meetelde dus de rare vogels nu een pluspunt krijgen.
- De rare vogels super cool zijn.
- Cécile aan de beurt is om bier te halen...

Kampkrant vrijdag 29 Juli

Vandaag moest er extra vroeg opgestaan worden. Niet zoals gewoonlijk om acht, maar al om half acht werden de gidsen gewekt door de leiding. In record tempo werd gewassen, gegeten en afgewassen. Wonder boven wonder lukte het iedereen om op tijd klaar te zijn. Er werd nog even een klein buitje afgewacht en toen was het tijd om aan te fietsen.

Een mooi tochtje van een kilometer of twaalf bracht ons naar Westerhoven. Eenmaal aangekomen, werd het de meesten toch duidelijk dat er wat survival activiteiten op het programma stonden deze ochtend. Het begon al meteen spectaculair met een afdaling van de tokkelbaan. Hier werden de eerste angsten overwonnen en de eerste knieën geblesseerd.

Na deze adrenaline kick was het tijd om even op adem te komen. Heel even. Een heuse stormbaan was het volgende onderdeel van de ochtend. Nadat iedereen het parcours een keer verkend had werd er een heuse competitie opgestart. Hierbij bleek maar weer dat klein ook fijn is, want de kleinere gidsen gingen een stuk sneller door het parcours dan de grotere gidsen. Ook Han, Maarten en Cécile konden het niet laten mee te strijden. Aangespoord door het enthousiast geschreeuw van de gidsen (en de belofte dat ze, als ze zou winnen vanavond eens NIET bier hoefde te halen) haalde Cécile het beste in zich boven en won van Han.

Deze uitdaging werd meteen weer gevolgd door een nieuwe. Voorzien van helmen doken de gidsen onder de grond. In het donker was het de bedoeling om de weg naar de uitgang te vinden door allerlei gangetjes. Alsof dit niet al lastig genoeg, was moesten de gidsen ook nog in omgekeerde volgorde uit de uitgang komen. First in, last out. Maar voor de gidsen is geen uitdaging te groot, dus ook hier slaagden ze weer met vlag en wimpel (en een andere kapotte knie).

Omdat in de grotten de stemming al maar meliger werd en het gegiebel erger, was het tijd om de lat nog iets hoger te leggen. Veel hoger: van onder de grond naar de High Rope. En om het nog beter te maken werd dit hoge parcours weer in wedstrijd vorm afgelegd. Bij deze wedstrijd mocht er op een hoog touw geduwd en getrokken worden om elkaar te passeren. De gidsen gingen hier nog redelijk netjes en voorzichtig met elkaar om en er werd af en toe wel een beetje geduwd en geschoven. Toen de leiding echter aan de beurt was ging het er ietsje grover aan toe. Cécile werd gevloerd door Han, maar toen deze de voorsprong dreigde te nemen greep Maarten in en blokte Han. Dit vonden de gidsen niet eerlijk en binnen enkele seconden lagen een aantal mensen (onbekend wie en hoeveel) met elkaar te worstelen om de winst. De instructeur hield hierbij in eerste instantie wijselijk zijn mond en oordeelde uiteindelijk "gelijk spel".

Het laatste onderdeel van de survival was iets rustiger. De gidsen mochten hun klimkunsten showen op de klimmuur. We blijken toch enkele berggeiten in de groep te hebben.

Na een welverdiende lunch was het weer tijd om terug te fietsen. Bij aankomst kon er even gerust worden en toen was et toch weer tijd voor hard werken. Omdat dit kamp bijna ten einde is, werd begonnen met het afwassen van de spullen. Schoon en droog werd alles weer in de keukenkasten geruimd en de keukens werden afgebroken. De werkzaamheden werden onderbroken om even lekker energie op te doen met echte Vlaamse frieten. Vervolgens werd alles afgemaakt en was er zelfs nog tijd voor leuke spellen op de zandberg. Ook kon een enkeling het niet laten in een boom te klimmen. Iemand anders wilde wel eens weten hoe het voelde om een stuk in het zand ingegraven te worden.

Bij terugkomst op het terrein werden de gidsen nog even getraakteerd op kampvuur, wat vuurspuugkunsten van Han en op chips. Na nog een potje weerwolven is het nu toch echt bedtijd.

Wist je dat.....:

- Vroeg opstaan niet leuk is.
- Esmee weer zijwieltjes nodig heeft.
- Fietsen toch niet zo gemakkelijk is als het lijkt.
- De tokkelbaan voor sommige toch best wel hoog was.
- Maar iedereen dit durfde.
- Klein maar fijn echt waar is!
- Dat de gidsen te melig waren voor Siem en dat deze Jasper moest inschakelen.
- Het onder de grond donker is (zelfs v or knien).
- Je daar beter links dan rechts kunt kiezen.
- Liedjes dan tot boven de grond te horen zijn.
- Dat de leiding toch echt geen sneeuwmanliedje meer kan horen.
- Als Han voor de winst gaat bij de High Rope, Juliëtte hem echt niet tegen kan houden.
- Je na 4 pogingen toch wel tot helemaal boven in de klimwand kunt komen.
- Cécile toch zeker wel dingen kan.
- Zij dit deze week toch wel bewezen heeft.
- Dat de beren, ondanks dat ze met minder zijn, toch eerder een keuken schoon hebben en plat hebben liggen.
- Imme toch eindelijk haar lampje heeft.
- Zij toch echt wel gelukkig is met Freddy
- Er nog steeds weerwolven in Wakkerdam zijn.
- Han vindt dat 1 A4tje kampkrant wel genoeg is.
- Vero liever nog wat meer ruimte gehad had.
- Dit weer de laatste Wist-je-datjes van dit jaar zijn.
- Dit niet zo erg is want dat verzinnen van die dingen valt echt niet mee.
- SIEN aan de beurt is om bier te halen...